

2,600 малки кораби съ войска. Господъ даде че излѣзе единъ вѣтръ отъ камъ съверъ потоинъ сичката флота неедно съ войската у Черно море между Ахилло и Месемврія. Гръцкія царь на мѣсто да иде у Българія, отиде да си вади потънжлите кораби, и се връна на Цариградъ едваинъ по Юлія. Слѣдъ осемъ години (771) по времето на българскіятъ крал Телерика (Царикъ) гръцкіятъ царь Константинъ Конопронимъ пакъ му доде на умъ да иде да приземе българската земя. Той на този путь тръгна на пролѣтъ. Проводи една флота отъ двѣ хиляди кораби, за да влѣзе у Дунавътъ, а конницата си прати по Клисуритѣ на планината, и отъ тамъ да нападнатъ на Българія. Едваинъ му стигът флотата до Варна, поби го страхъ и фанж да се връща. На сѫщото време бѣха дошли български посланици да направятъ миръ, и мирътъ стана защото и отъ двѣтѣ страни се ищеше. Гръцкія царь имаше шипони у българскія царски сънѣгъ, и отъ това слѣдъ малко време, като се връж на Цариградъ разумѣ, че българетѣ мыслили да пратятъ войска у земята Берзитія (у Македонія или Тесалія), за да накарятъ хората отъ тамъ да се прѣселятъ у българската земя, за това гръцитѣ скришната отидохъ у Българія и въпрѣхъ българитѣ да пратятъ войска у Берзитія. Телерикъ разумѣ, че има шипони у сънѣтъ си, и сполучи да ги изнамѣри. Той писа на гръцкіятъ царь едно писмо, въ което му казува, че му дотегнило да заповѣдува единъ пародъ неислушливъ, че нему му се вице както и Сабинъ да иде да живѣе на Цариградъ у царскіятъ дворъ. И защото нѣмамъ, казува у писмото си Телерикъ у дворътъ си вѣкой вѣреинъ да си обадж мыслта, и който да може да ми огрѣве жена-та и дѣцата за да ги доведж и тѣхъ на Царигратъ, какви ми пѣнжатъ ли гръцитѣ вѣкой вѣреинъ у Българъ.